

CRNA GORA
OSNOVNO DRŽAVNO TUŽILAŠTVO
U PODGORICI
Kt br. 1087/22
Podgorica, 3. maj 2023. godine

Na osnovu čl.212 st.6 u vezi čl. 156 st.8 Zakonika o krivičnom postupku, sačinjen je
PREPIS AUDIOVIZUELNOG SNIMKA ISKAZA OŠTEĆENE
, od 3. maja 2023.godine

Državni tužilac: Najprije potrebno je da upoznate maloljetnu da je danas pozvana ovdje u predmetu koji se vodi protiv Mitra Radonjića zbog krivičnog djela zlostavljanje iz člana 166a stav 1 Krivičnog zakonika Crne Gore i krivičnog djela protivpravno lišenje slobode iz člana 162 stav 1 Krivičnog zakonika Crne Gore

Predstavnica Stručne službe: , znači danas si došla ovdje kod nas da nam ispričaš nešto što se desilo dok si boravila u Skloništu za žrtve.

Državni tužilac: Dakle, konstatujemo da saslušanju prisustvuje zakonski zastupnik oštećene . Jel tako, . Kako se prezivate? Daćete mi samo ličnu kartu Vašu da izvršimo uvid u nju i predstavnik Stručne službe Vrhovnog državnog tužilaštva, takođe punomoćnik oštećene, ad00kat . , koja je postavljena rješenjem Osnovnog suda u Podgorici, Krm br. 1/23 od 25.04.2023.godine. Takođe saslušanju prisustvuje i osumnjičeni Mitar Radonjić kao i njegov branilac, advokat . Upoznajte maloljetnu o tome.

Predstavnica Stručne službe: Mi smo ranije razgovarali kako izgleda kad dijeca dodu kod nas da pričaju. Ja i ti smo ovoj sobi, a u drugoj sobi je tvoja . , tvoja advokatica, Mitar Radonjić i njegov advokat. Oni tebe i mene čuju i vide, a ti vidiš samo mene i čuješ i to se sve snima.

Državni tužilac: Ono što je bitno jeste da vas shodno članu 91 Zakona o postupanju prema maloljetnicima u krivičnom postupku upozorim da kao pristuna lica ste dužni da se starate o zaštiti privatnosti maloljetnog lica, uključujući zaštitu identiteta i podataka koji mogu otkriti identitet. Bilo koja informacija koja bi mogla ukazati na identitet maloljetnog lica koje je oštećeno krivičnim djelom ili je svjedok u postupku ne može biti objavljena bez izričite dozvole sudije, odnosno državnog tužioca koji

postupa u predmetu. Takode vas obavještavam da se ovo saslušanje snima audio-vizuelnim uređajem „IndigoVision“, uz asistenciju video tehničara i da će o saslušanju biti sačinjeni CD-i koji će biti sastavni dio zapisnika. Pošto je koleginica obavila razgovor sa oštećenom i dala nalaz i mišljenje o njenoj sposobnosti da da iskaz, još jednom Vas pitam da li ostajete pri mišljenju da je ona sposobna da danas da svoj iskaz kao svjedok.

Predstavnica Stručne službe: Tako je, ona to može da uradi, ali treba uzeti u obzir da ona u vezi prijavljenog događaja ispoljava

da se zbog saslušanja, ali je spremna, sposobna i voljna da da svjedočki iskaz.

Državni tužilac: Prije svega znači, dužni smo da je poučimo o njenim dužnostima i pravima u ovom postupku, obzirom da je pozvana kao svjedok, upozorite je da je dužna da govori istinu, da ništa ne smije ništa prećutati, davanje lažnog iskaza je krivično djelo,

Predstavnica stručne službe: Mi smo razgovarale da je kod nas važno da se kaže istina, da ispričaš samo ono što se desilo, onako kako je bilo i čega se sve sjećaš i da u zakonu piše da svi moramo govoriti istinu i ko ne govori istinu, piše kako će biti kažnjen.

Državni tužilac: Nije dužna da odgovara na pojedina pitanja ukoliko bi sebe ili sebi svog srodnika izložila teškoj sramoti ili krivičnom gonjenju.

Predstavnica stručne službe: Ako te ja nešto pitam, tebi je baš neprijatno ili se stidiš, misliš da ćeš ti imati neku štetu ili tvoja porodica, možeš da kažeš ja na to pitanje ne bih htjela da odgovorim. Znači to može samo da je sve istina.

Državni tužilac: Uzećemo sada njene podatke. Pitajte je za ime i prezime.

Predstavnica stručne službe: Kaži kao se zoveš.

Svjedok oštećena:

Predstavnica stručne službe: Prezime?

Svjedok oštećena:

Državni tužilac: Kako joj se zove otac?

Predstavnica stručne službe: Kako se zovu tvoji roditelji?

Svjedok oštećena: Majka mi se zove , otac mi se zove

Državni tužilac: možete li nam reći još jednom majka se zove , a otac.

Predstavnica stručne službe: Možeš li još jednom ponovit kako se tata zove?

Svjedok oštećena:

Državni tužilac: , jel tako?

Predstavnica stručne službe: Jeste.

Državni tužilac: Čime se bavi, njeno zanimanje? Upitajte je.

Predstavnica stručne službe: Ideš u školu? Svjedok

oštećena: Ne. Idem u . . . , završavam u . . .

Državni tužilac: Koji razred si završila?

Predstavnica stručne službe:

Državni tužilac: Upitajte je, koju školu pohađa?

Predstavnica stručne službe: A kako se zove tvoja škola u koju si išla?

Svjedok oštećena:

Državni tužilac: Da li je to osnovna škola?

Predstavnica stručne službe: Je li to osnovna ili srednja?

Svjedok oštećena: . . . je bila, bila sam tu do . . .

Državni tužilac: A da li sada ide u školu?

Predstavnica stručne službe: Da li sada ideš u školu?

Svjedok oštećena: Ne idem, samo ovamo polaganje kad me zovu, kao

Državni tužilac: Upitajte je za boravište, za adresu.

Predstavnica stručne službe: Kako je tvoja adresa gdje stanuješ?

Svjedok oštećena: Ja živim tamo u . . . mislim tu, to bi bio . . . gdje ja živim, gdje su sad . . . , pa ja tu živim.

Predstavnica stručne službe: Ima li neka . . . i za . . .

Svjedok oštećena: Ja mislim da se zove to . . .

Predstavnica stručne službe: Dobro.

Državni tužilac: Upitajte je gdje je rođena.

Predstavnica stručne službe: Gdje si se rodila?

Svjedok oštećena: Ovdje.

Predstavnica stručne službe: Kad kažeš ovdje, to je... ?

Svjedok oštećena: U . . .

Državni tužilac: Upitajte je kada se rodila, godinu rođenja da li zna.

Predstavnica stručne službe: A kad si se rodila?

Svjedok oštećena: Stvarno to ne znam.

Predstavnica stručne službe: Koliko imaš godina?

Svjedok oštećena: . . .

Predstavnica stručne službe: Dobro.

Državni tužilac: Kada je napunila . . . ?

Predstavnica stručne službe: Ne zna.

Državni tužilac: Dobro. Da li je u srodstvu sa Mitrom Radonjićem?

Predstavnica stručne službe: Šta ti dode Mitar Radonjić, je li ti neki rod, kako njega znaš?

Svjedok oštećena: Znam kad sam bila tamo u sklonište

Državni tužilac: Da li je u srodstvu?

Predstavnica stručne službe: Je li ti on nešto dode?

Svjedok oštećena: Mitar?

Predstavnica stručne službe: Da.

Svjedok oštećena: Ne. Ništa apsolutno.

Državni tužilac: Dobro, dobro. Svjedokinja se upozorava, prenesite joj, ukoliko dode do promjene adrese, da je dužna o tome da obavijesti državno tužilaštvo.

Predstavnica stručne službe: Ako se ti i... a budete negdje preselile, onda će... i rdoći kod tužiteljke da to kaže.

Državni tužilac: Svjedokinja se kao Svjedok oštećena, odnosno njen zakonski zastupnik u skladu sa članom 14, 58 stav 1,3,5 i članom 64 stav 1 Zakonika o krivičnom postupku upoznaju da imaju pravo da državnom tužiocu podnese predlog za ostvarivanje imovinskog pravnog zahtjeva za naknadu štete, da određeno označi svoj zahtjev i podnese dokaze i da u toku postupka ukaže na sve činjenice i da predlaže dokaze koji su od važnosti za krivičnu stvar i imovinsko pravni zahtjev, da ima pravo da razmatra spise da razgleda predmete koji služe kao dokaz, ali nakon što bude saslušana kao svjedok, kao i da pravo u postupku koja može izvršiti preko punomoćnika. Ovo su neka opšta upozorenja, prenesite joj.

Predstavnica stručne službe: Znači, danas kad ti ispričaš sve što se desilo, tvoja može da kod tužiteljke traži da vidi sve papire što pišu kod tužiteljke, isto tako može... da predloži ako treba još nešto što je važno da se kaže i uradi da bi sve bilo jasno o tome što se desilo i isto tako može da traži da se nadoknadi šteta na način da neko da, ako je neko uradio nešto na tvoju štetu, da da novac, da tako ti budeš obeštećena zbog toga.

Državni tužilac: Da li je razumjela prava i dužnosti, da li treba nešto da joj pojasnimo?

Predstavnica stručne službe: Ona je rekla da razumije kad sam ja završila.

Državni tužilac: Sada je pozovite da nam ispriča sve što je vezano za predmetni događaj, odnosno ono što se njoj desilo u Skloništu za trgovinu ljudima.

Predstavnica stručne službe: E sad ti možeš da počneš da pričaš šta se sve desilo dok si ti bila u Skloništu od početka do kraja.

Svjedok oštećena: Ovako...meni se desilo da je mene moja majka prijavila, ona mene nije prijavila da mene vodu tamo, nego samo da me smiru i da me opet vrata kući, a

ovi iz socijala samo su me uzeli i tamo povelili. Nijesu pitali ni moju ni nikoga, čak ni mene, samo su me vodili i rekli su mi čekaj suđenje, za tri dana ćeš poći kući i samo tako bi me lagali i tamo su me pustili u Sklonište. I onda ja sam tamo bila devet mjeseci. Znači oni mi nijesu dali ni da se vidim sa majkom niti kontakt da imam, niti ništa. Ja sam se bila poželjela moje majke, mnogo, baš, jako mi je nedostajala. Onda oni su došli i došao je bio neki inspektor, stvarno ne mogu da se sjećam koji je bio i neka iz socijala, i oni su mene kao tobož vaspitali i obećali su mi da ću ja doći kući i oni su meni rekli možeš ti da pričaš šta se tebi tu desilo i ja sam morala i ja sam morala da lažem kao da me je ovaj Mitar udario, al on me nije udario, ali ja sam morala tako da lažem jer on mi obećao da će me voditi kući, ja sam se nadala u tog inspektora i ja sam plakala, ali oni su imali neku politiku da me vodu u Bijelu, kad bih ja to rekla, rekli su mi da ne mogu kod mojih da se vratim i ja sam se tu još više pomamila i počela sam tu da se derem i haos da uradim, i onda oni su meni rekli ne boj se, bićeš tu u Bijeloj nekoliko dana i poći ćeš kući, a ja znam da u tu Bijelu idu djeca do osamnaest godina ili ako te neko usvoji i oni mene nijesu mogli budalu da napravu, i onda taj inspektor je samo izašao i došli su neki iz socijale da me kupu, ja sam se tu drala i plakala i onda nijesam htjela da idem u Bijelu. Zbog toga sam tako morala da lažem kao da me Mitar udario i zaključao u kupatilo, a od toga ništa nije istina, ja mogu da se zakunem da to ništa nije bila istina, ja sam se pokajala čak što sam tako lagala, jer to stvarno nije dobro da se laže, vazda mora istina da bude, ali ja sam to lagala, zato što sam se nadala na toga inspektora i te socijalke da će oni mene voditi kući. Ja ne znam kako su oni meni mogli tako da uradu, htjeli su u Bijelu da me vodu. Eto tako. Znači za tog Mitra, on je stvarno bio dobar prema meni, pomog'o nam je, zvao je tamo kad bi nam trebala roba, on bi zvao tamo u socijal, oni bi po nekad doveli ponekad ne, došli po jednom u ne znam u koliko meseci, i tako, ja bih ih zamolila da se vidim sa mojom i rrbarem pet minuta ili glas da joj čujem, oni ne bi mi dali. I eto tako.

Državni tužilac: Dok je bila u Skloništu da li je neko udarao, primijenio fizičku silu prema njoj?

Predstavnica stručne službe: Za tih devet mjeseci, je li bilo nekad nešto da ti je bilo neprijatno u Skloništu?

Svjedok oštećena: Ne, sve je tamo dobro bilo, bilo je ljeto, išli smo da se kupamo, imali smo da jedemo da pijemo, znači, svega, svega, slatkiše čak bi nam kupio Mitar. Ja sam se njemu zahvalila za to sve, bio je dobar prema nama, dao nam je savet, dok bi izašle da šetamo dao bi nam savet, da se smirimo, da se vratimo kući, da budemo pametne. I tako. Nije tu ništa bilo loše samo moja majka što mi nije nedostajala i moja braća i moja sestra.

Predstavnica stručne službe: 09:50:49 da te neko nekad udari u Skloništu.

Svjedok oštećena: Ne, ne, tamo je bilo sve to zabranjeno da se svađamo drugarice tamo i da se diramo. Bili su tu radnici koji su bili dobri prema nama, koji su nam dali sveske da učimo, dobro je to bilo, ja opet kažem ja sam se nadala u tog inspektora,

rekao mi je, obećavam ti da će kući poć ako tako kažeš, i ja sam morala tako da lažem da bi došla kući, ali eto on me slagao i nije me doveo kući, nego je u htio pravo u Bijelu da me vodi.

Državni tužilac: Tokom boravka u Skloništu da li su imali neke oblike kažnjavanja?

Predstavnicu stručne službe: A kakava su bila pravila u skloništu, šta je bilo dozvoljeno, a šta nije.

Svjedok oštećena: To je tamo bilo dobro tamo, samo da ne izlazimo napolje sami bez radnice, samo kad su radnici tu, tako vrata bi nam stajala otvorena kad smo pošli da se tuširamo, imali su povjerenja u nas da nećemo da bježimo, jer mi smo bili tamo dobri, mislim i ostala deca, složili smo se, sve je to dobro bilo.

Predstavnicu stručne službe: A je li bilo još neko pravilo osim da ne smijete da izlazite?

Svjedok oštećena: Jeste, samo kad bi mi tražili da pričamo sa našima, ja bih pitala Mitra, on bi mi rekao ja ne mogu tu ništa, socijali su te doveli ovamo, samo ako ti oni dozvolu, ja bih onda plakala i njemu bi bilo žao i rekao bi mi da mogu da ti pomognem, pomogao bih ti, ali ne mogu, to tamo saocijal pita za tebe.

Predstavnicu stručne službe: Je li bilo neko pravilo kako se družite?

Svjedok oštećena: Jeste, bilo je da se ne tučemo tu, da se ne svađamo, da se dobro slažemo.

Predstavnicu stručne službe: Ako neko to pravilo ne poštuje, onda šta bi bilo?

Svjedok oštećena: Pričale bi radnice dobro sa njima, objasnile bi im da više se to ne ponovi, ne bi se ni drale ni ništa, kao ostale radnice.

Predstavnicu stručne službe: Ako bi neko opet to prekršio?

Svjedok oštećena: Pričali bi sa njima, možda se meni to desio, i oni su sa mnom pričali i ja sam to svatila jednom i više nijesu morali da mi kažu.

Predstavnicu stručne službe: Ima li neka kazna u Skloništu, kao što kući te mama kazni za nešto?

Svjedok oštećena: Ne, ne, tamo nijesu bile kazne, ne bogomi

Državni tužilac: Može li da se izjasni ko su bile djevojčice koje su bile u Skloništu kada je ona bila?

Predstavnicu stručne službe: Koje su još bile djevojčice u skloništu? Ti se bila devet mjeseci, koga si još upoznala od djevojčica tamo?

Svjedok oštećena: Upoznala sam dosta njih, bila je neka djevojčica, bila je i ****, bila još i neka a, to mi se sve sad, odvajali smo se i meni je bilo stvarno nekako teško kad sam ja izašla. Ja sam plakala stvarno kad sam izašla iz Skloništa, jer mi je stvarno bilo tu dobro, fino, bili smo isto tamo u Cetinje, tamo smo bili sedam dana, stvarno dobro nam je bilo i upoznala sam te drugarice, jes kad sam pošla ono u početak malo mi je bilo teško, počela sam da plačem, onda radnice su bile tu uz mene i ove drugarice, pa dok se malo navikla tu, nedjelju dana pa onda. Malo bi mi oni vadili

dosadu i nijesu mi dali da ja plaćem i da mislim na moju porodicu, šalili bi se sa mnom, igrali bi se, i tako. Izašli bi napolje pa igrali žmurke i tako fudbal, košarku i tako. Kupio bi nam Mitar lopte, sladolete. Stvarno hvala od njega baš, baš. I ja sam se pokajala i tamo kad sam bila i ja sam se stvarno pokajala što sam ja lagala za njega, Mitra, on je najbolji čoveki al eto, budala ja nijesam morala to da radim.

Državni tužilac: Da li je osumnjičeni Mitar Radonjić, pitajte je da li je osumnjičeni Mitar Radonjić i prema drugim djevojčicama bio koraktan, odnosno da li je vidjela da se i prema njima ponaša na isti način kao i prema njoj?

Predstavnica stručne službe: Rekla si da se Mitar ovako lijepo prema tebi ponašao.

Svjedok oštećena: Jeste, jeste.

Predstavnica stručne službe: A prema tvojim drugaricama kako se ponašao?

Svjedok oštećena: Isto, isto, kad bi mi plakale on bi došao tu i popričao bi sa nama, da ćemo kući brzo, samo da budemo mi mirni, tu, dobre da budemo, pametne devojke kad izlazimo iz Skloništa. Davao bi nam savet, dosta nam je pomogao, ne bi nam dao da plaćemo stvarno. Pustio bi nam ono internet da gledamo, dosta ono kad nam je ono plazmu stavio filmove da gledamo, stvarno vadio nas da gledamo filmovi, išli bi da se kupamo. Stvarno je tamo dobro bilo.

Državni tužilac: Pitajte je da li danas osjeća neku nelagodnost ili neprijatnost tokom davanja iskaza.

Predstavnica Stručne službe: Kako ti je sad kad pričaš ovdje sa mnom o svemu tome.

Svjedok oštećena: Dobro je, izdušila sam što kažem istinu, olakšam sebe i bolje kad kažem istinu, jer kod nas je takav običaj. Bog kaže bolje u pravom putu da ideš, nego lijevo i desno. Bog kaže kažeš pravu istinu, moraš istinu sve da kažeš. I lakše mi je istinu kad kažem nego da lažem i tako dalje, samo probleme što pravim sebi, bolje istinu pa rješavaš jednom i eto.

Državni tužilac: Da li je danas ovo što ona naziva istinom, da li je to neko uticao na nju da kaže danas nešto suprotno od onoga što je prijavila

Predstavnica Stručne službe: Pošto u ovim papirima koje sam ja čitala piše da si kazala jednu istinu kad si prijavila, pa sad drugu istinu, jesi li sa nekim pričala o tome kako ćeš prvi put da pričaš, kako ćeš danas da pričaš

Svjedok oštećena: Ne, net ne, s nikim, s nikim.

Predstavnica Stručne službe: Sa mamom

Svjedok oštećena: Ni sa mamom, samo majka mi je rekla budi svjesna šta ćeš da pričaš i budi dobra i pametna i znaj šta pričaš, koju riječ pričaš. Ja imam 15 godina i znam šta

pričam i znam što je istina i znam što je laž. Pošto sam se, laž, eto i ništa mi nije uspjelo sa time, samo što sam samu sebe upropastila. Pa eto tako, htjeli su u Bijelu da me vodu, i ja sam tada plakala i vrištala i svega.

Predstavnica Stručne službe: A što su htjeli u Bijelu da te vode?

Svjedok oštećena: Pa eto zato što sam ja tako lagala da tobož tamo patimo, kao da nije nam tamo dobro, a tamo je sve dobro bilo, Bogomi sve, znači sve, imali smo da jedemo, da pijemo, svega, što bi god tražili Mitar bi nam to kupio, moja majka mi takve želje nije ispunila kao što bi mi kupio slatkiše i tako dalje, i onda ja sam lagala. Prvo mi je rekao inspektor ako to kažeš ja ću tebe kući da vodim, obećavam i spremi se. Tako mi je rekao taj inspektor.

Predstavnica Stručne službe: Koje ako kažeš?

Svjedok oštećena: Neki inspektor.

Predstavnica Stručne službe: Ne nego šta, šta treba da kažeš, šta ti je taj inspektor rekao?

Svjedok oštećena: Pa eto tako da lažem, jer je jedna mala je isto tu bila, ta, pa ona je tako lagala tamo samo da Mitra zaglavi, zato što je on bio dobar prema njoj, i ona je njemu to radila, kao prijavila ga ona kao da on tuče, da je zaključava u kupatilo i tako dalje.

Predstavnica Stručne službe: A šta si ti tada lagala?

Svjedok oštećena: To što da me Mitar udario, stvarno i taj dan sam plakala kad sam pošla u sobu, jer sam se pokajala što sam ja tako rekla, a to nije istina.

Predstavnica Stručne službe: Jesi li još nešto rekla tada?

Svjedok oštećena: Ne samo sam rekla da me on tobož udario i da me zaključao u WC, ali to ništa nije bila istina, onda sam ja sama tražila da idem tamo u socijal, da dolaze oni tamo i da pričamo tamo u kancelariju gdje ste Vi bili, sa onog maloga, i da ja pričam sa njim i da ja kažem da to istina nije jer sam lagala i pokajala sam se baš, jer od toga ništa nije bilo istina, tamo je bilo dobro, dosta makar stvar i što su mi dali, da mi nijesu dali da plaćem. A najviše mi je bilo krivo što mi nijesu dali sa da se vidim, nego rekli bi mi ti kod majke ne možeš da ideš nikad i mene bi to ubilo, ja bi najviše tu pukla.

Državni tužilac: Sada ćemo postaviti pitanje od strane branioca osumnjičenog (rasprava branioca, zastupnika što se ne čuje)

Državni tužilac: Pitajte je, na pitanje branioca osumnjičenog, zašto je maloljetna dovedena u Sklonište za žrtve trgovine ljudima, prigovara pounomoćnica oštećene. Konstatuje se da se zabranjuje pitanje branioca osumnjičenog, imajući u vidu da se odnosi na događaje prije dolaska oštećene u Sklonište.

Državni tužilac: Postavite pitanje maloljetnoj da li je bila u Skloništu na silu ili zbog čega je boravila u skloništu.

Predstavnica stručne službe: Nijesi ispričala kako si ti došla u sklonište sa voljom ili bez volje

Svjedok oštećena: Pa meni je malo bilo teško kad sam ja prvi put tamo pošla, nezgodno nekako mi je to bilo nekako *** roditelji, i onda sam se malo opustila meni je bilo dobro tu.

Predstavnica stručne službe: A ko te stavio u Sklonište?

Svjedok oštećena: Ne znam, neka iz socijale, samo me ubacila u auto i pavela do tamo i ona me odvela u Sklonište.

Predstavnica stručne službe: A šta ti je rekla, zbog čega te tamo vodi?

Svjedok oštećena: Pa rekla mi je tamo bićeš samo na dva tri dana, dok suđenje i poći ćeš kući.

Predstavnica stručne službe: A kakvo suđenje?

Svjedok oštećena: E to ne znam, oni su mi samo tako rekli i prošlo je tri četiri dana i ja njih čekam i njih nigdje nije imalo. Pa poslije pušto sam napunila tamo tri mjesec ili dva oni su došli da mi dovedu što je meni moja poslala neke robe, onda su mi oni tu došli i doveli tu robu i kažu još ne znamo o tebi ništa. Ja sam se malo tu iznervirala i rekla kako ću za tri dana imati suđenje i vjerovatno doći kući, oni su rekli ne znamo i eto tako su dali mi tu robu, rekli su mi to ti je od , i pošli su. I onda sam ja tu počela još više da plačem.

Državni tužilac: Da li je znala zbog čega ide u sklonište? Da li joj je objašnjeno zbog čega ide u sklonište?

Predstavnica stručne službe: A šta ti je rekla još ova iz Socijalnog ili neko drugi, zbog čega ćeš tamo da budeš u sklonište?

Svjedok oštećena: Samo su me uzeli u auto i paveli do tamo. I kad sam ja pošla tamo j ja sam ih pitala zašto, rekli su mi bićeš samo tu na tri četiri dana

Predstavnica stručne službe: Je li ti poslije neko nešto rekao zbog čega si tu bila devet mjeseci?

Svjedok oštećena: Nije, Onda sam ja shvatila da oni tu nas bacu ko neke psa, baš ih ne zanima to.

Državni tužilac: A zašto kaže da je bace kao psa, ako joj je bilo u redu? Ako joj je bilo dobro u Skloništu?

Predstavnica stručne službe: Ko tako baci tebe kao psa, tebe i drugu djecu?

Svjedok oštećena: Isto ti, te iz socijale, samo bi nas tu ostavili, ne bi došli ni da nas posjetu, došli bi možda samo kad bi nam robu poslali, jednom u ne znam koliko, i oni bi trebalo da dofazu da nam barem savete daju, bar da nam olakšaju dan, bar da kažu poći ćeš kući i tako ko ovaj Mitar što bi nam dao savet, rekao bi nam poći ćete kući, polako doći će dan. I oni su trebali barem tako savete da nam daju ili barem da dođu ili barem pet minuta sa majkom da pričam, ne bi nam ni to dali, ništa. Meni je to

najviše bilo krivo. Predstavnicu stručne službe: Da li iko zna zašto si ti bila tamo devet mjeseci?

Svjedok oštećena: Pa znaju

Predstavnicu stručne službe: Ko

Svjedok oštećena: Pa znaju svi oni

Predstavnicu stručne službe: Ko zna?

Svjedok oštećena: Znaju ti iz socijalnog, moja majka je prijavila tamo da sam ja pošla kod momka i nijesam smjela kući da se vratim, onda me majka prijavila jer nije htjela da me pusti tu i samo su došli te i policija došli su po mene i povelili su me tamo i ja kad sam vidjela svoju majku ja sam se pomamila, i onda oni meni nijesu dali da se javim sa majkom, niti ništa, samo su me uvalili za ruku i povezli me neki test da uradim, što ja znam i povelili su me tamo. Nijesu mi čak dali da se pozdravim sa majkom, niti ništa i onda sam ja tu počela da plačem, onda su oni mene uzeli

Državni tužilac: Pitajte maloljetnu, na pitanje punomoćnice, da li je govorila istinu kada je rekla da je lagala zato što je nagovorio tako inspektor ili je govorila istinu kada je rekla da je lagala zato što joj je obećano da će ići kući?

Predstavnicu stručne službe: U vezi laganja bih htjela da te pitam nešto, da li je istina da si lagala zbog inspektora ili zbog toga što si htjela kući?

Svjedok oštećena: Zato što sam htjela kući, jer mi je taj inspektor obećavao, jer sam se nadala u njega, on je samo htio od mene te riječi da uzima, i samo je pošao i samo je ona iz socijalne jedne rekla „sad ćete vi u Bijelu poč i doći će neki da vas povedu“. Ja sam tu počela da plačem. I ja sam se stvarno u njega nadala, jer on mi je obećao, rekao je „obećavam ti da ćeš kući poč“, i eto ja sam morala tako da lažem jer sam stvarno mislila da ću ja kući.

Državni tužilac: Pitajte je na pitanje punomoćnice, da li se čula sa majkom putem telefona dok je boravila u skloništu tih devet mjeseci.

Predstavnicu stručne službe: Dok si bila devet mjeseci u sklonište, koliko puta si pričala sa mamom na telefon?

Svjedok oštećena: Dali su mi možda jednom ili dva puta, oni iz socijalnog kad su došli, jer su me vidjeli da ja previše plačem i bila sam smršala pa nijesam ni jela i tako što sam bila katastrofa što nisam jela i ja onda od moje majke sam čula glas i ona mi je dala jednom ili dva puta i više nije.

Predstavnicu stručne službe: A koja, koja iz Socijalnog?

Svjedok oštećena: Ja mislim da je bila neka sa crvenom kosom, kratke.

Predstavnicu stručne službe: A sa kojeg si telefona pričala?

rekli još malo, još malo, i eto tako. Poći ćeš kući, kao, rijetko su mi to govorili i rijetko su došli i tako.

Državni tužilac: Na pitanje osumnjičenog ako može da odgovori, da li je nju nekada neko zaključao u toaletu dok je bila u Skloništu?

Predstavница stručne službe: Je li se tebi desilo nekada kada budeš u kupatilu da te neko zaključa u Skloništu?

Svjedok oštećena: Ne, ne, ne, ne, ne...imalo je ono ovako da se zaključamo dok se tuširamo, da ovaj druge drugarice moje da ne ulazu pa zbog toga, al mi bi pošli jedan po jedan, bili smo možda desetero tu, ali su onda ovi ostali pošli, pa smo ostali mi.

Državni tužilac: Da li je, da li je, na pitanje punomoćnice oštećene: da li je nekad neko na nju vikao?

Predstavница stručne službe. Je li ti se desilo da nekad neko sa tobom priča da povisi glas, da vikneQ

Svjedok oštećena: Ne, ne, bili su radnice koje su nam pomogle, pričale su nama, dali su nam savete, pustili bi nas filmove, dali bi ono kao da vežbam, došle bi da nam vadu, pustili bi nam film, izašli bi da šetamo, da igramo, dobri su bili radnici tu.

Državni tužilac: Konstatuje se da je saslušanje završeno, zahvaljujemo se maloljetnoj što je došla da svjedoči.

Predstavница stručne službe: hvala ti što si ispričala danas kod nas što se desilo, ako te nešto nijesmo pitali, a tebi je važno da kažeš, izvoli.

Svjedok oštećena: Ne, nego htela bih ovo da kažem, kad je došao onaj inspektor po mene ono kad sam došla prvi put sa Vama da razgovaram, da me on naćerao tamo u auto da dam ja izjave za Mitra, prijave neke i takve, ja sam rekla stvarno ja za njega neću da dam takve prijave, jer od toga ništa nije istina, ako je ta mala lagala, ta ja sam isto jednom tamo, jer sam morala zbog tog inspektora, ali više neću, tako i taj inspektor kad je došao po mene i on me nagovarao isto da dam prijavu za Mitra, ja sam rekla da neću i eto to.

Državni tužilac: Zahvaljujem.

PREPIS SAČINILA

Zapisničar

PREPIS PREGLEDAO I OVJERIO

DRŽAVNI TUŽIL TUZILAC ZA MALOLJETNIKE